Neşeli Köy
Bir varmış bir yokmuş, dağların eteğinde, cepleri delik ama yürekleri neşe dolu insanların yaşadığı küçük bir köy varmış. Bizim Keloğlan da işte burada gününü gün edermiş.
Keloğlan: "Heye hey! Neşenize bakın komşular, güneş bedava, gülmek bedava!"
(Karnım aç ama ruhum tok... Yine de anamın dırdırından kaçacak bir macera lazım.)
NotebookLM

Sırça Köşkler’in Gölgesi

Ancak köyün tam karşısındaki tepede, bulutların bile uğramaya korktuğu, gri duvarlarla çevrili 'Sırça Köşkler Diyarı' yükselirmiş. Orada neşeye yer yokmuş.

Keloğlan: 'Şu suratsız kaleye bak hele eşeğim... İçeridekilerin derdi ne ola ki?'

(Zenginlikten duvar örmüşler, kesin saklayacak çok kıymetli bir şeyleri var... Ya da çok büyük korkuları.)

NotebookLM

Teknoloji ve Çarık
Keloğlan merakına yenik düşmüş, varmış kalenin kapısına. Kapıda etten duvardan farksız, robot kılıklı adamlar yolu kesmiş.
Güvenlik: "HOP! Dur bakalım ufaklık. Buraya sadece Seçilmiş Kişiler girebilir."
(Seçilmiş mi? Hah! Cebi şişkinler desene şuna. Ama benim de aklım şişkin!)

NotebookLM

Huzur Tüccarı

Güvenlikler ‘Fakir giremez!’ diye gürleyince, Keloğlan hemen o meşhur zekasını konuşturmuş.

Keloğlan: ‘Ne fakiri ağalar? Ben Huzur Tüccarıyım! Beylerinize en çok ihtiyaç duydukları şeyi getirdim.’

(Yalanım bile parlıyor mübarek. İnsan neye açsa, ona inanır.)

Huzur Tüccarı

Güvenlikler ‘Fakir giremez!’ diye gürleyince, Keloğlan hemen o meşhur zekasını konuşturmuş.

Keloğlan: ‘Ne fakiri ağalar? Ben Huzur Tüccarıyım! Beylerinize en çok ihtiyaç duydukları şeyi getirdim.’

(Yalanım bile parlıyor mübarek. İnsan neye açsa, ona inanır.)

NotebookLM

Plastik Dünya

Kapılar açılmış, Keloğlan içeri süzülmüş. Bir de ne görsün? Ağaçlar plastik, çiçekler kokusuz, arabalar altından ama her şey buz gibi soğuk.

Keloğlan: “Vay canına... Burası ne kadar da... Kusursuzca sahte.”

(Her şey pırıl pırıl ama ruh yok. Burası tam da benim tezgahı kuracağım yer.)

NotebookLM

Titreyen Zenginler
Etrafta dolaşan Beyler ve Hanımlar ipekler içindeymiş ama gözlerinde huzur yerine korku varmış. Sanki gölgelerinden bile kaçıyorlarmış.

Beyefendi: "Duydun mu? Dışarıda kuş uçmuş! Ya içeri girerse? Ya servetimizi yerse?"

(Şunlara bak... Altın kafeste titreyen bülbüller gibi. Korku en pahalı maldır, alıcısı çoktur.)

NotebookLM

Mucizevi İlaç

Keloğlan hemen bir köşe kapmış, boş şişeleri tezgahına dizmiş. Başlamış bağırmaya.

Keloğlan: “Yetişin vatandaş! Dış dünyanın kötülüklerinden, fakirliğin tozundan koruyan Korkusavar geldi!”

Internal: (İçinde hava var, ama bunlar onu deva sanacak. Hadi bakalım rastgele!)

NotebookLM

Çaresiz Alıcı

En zenginlerden biri, nefes nefese Keloğlan'ın yanına koşmuş.

Zengin Adam: "Kaç para? Söyle kaç para?! Hepsini alıyorum! Yeter ki dışarıdakiler bana dokunmasın!"

Internal: (Oltaya geldi koca balık. Korku insanı nasıl da cömert yapıyor.)

NotebookLM

Boş Şişe

Keloğlan şişeyi uzatmış. Adam kapağı açıp derin bir nefes çekmiş. Oysa şişede köyün temiz havasından başka bir şey yokmuş.

Keloğlan: “Bunu bir kokla beyim, ne dert kalır ne tasa. Fakiri unutursun, duvarların kalınlaşır!”

Internal: (Mis gibi dağ havası... Bunlar egzoz ve paradan oksijeni unutmuşlar.)

NotebookLM

Kuyruk

Narrative: “Bunu gören diğerleri durur mu? ‘Bana da ver, benim Altın Vize’mden bile değerli bu!’ diyerek sıraya girmişler.”

Dialogue: “Kalabalık: ‘Bana iki tane! Hayır, bana beş tane! En çok ben korkuyorum, önce bana ver!’”

Internal: “(Sakin olun kuzucuklar, hepinize yetecek kadar boş şişem var. Ah anam, şu halimi bir görsen.)

NotebookLM

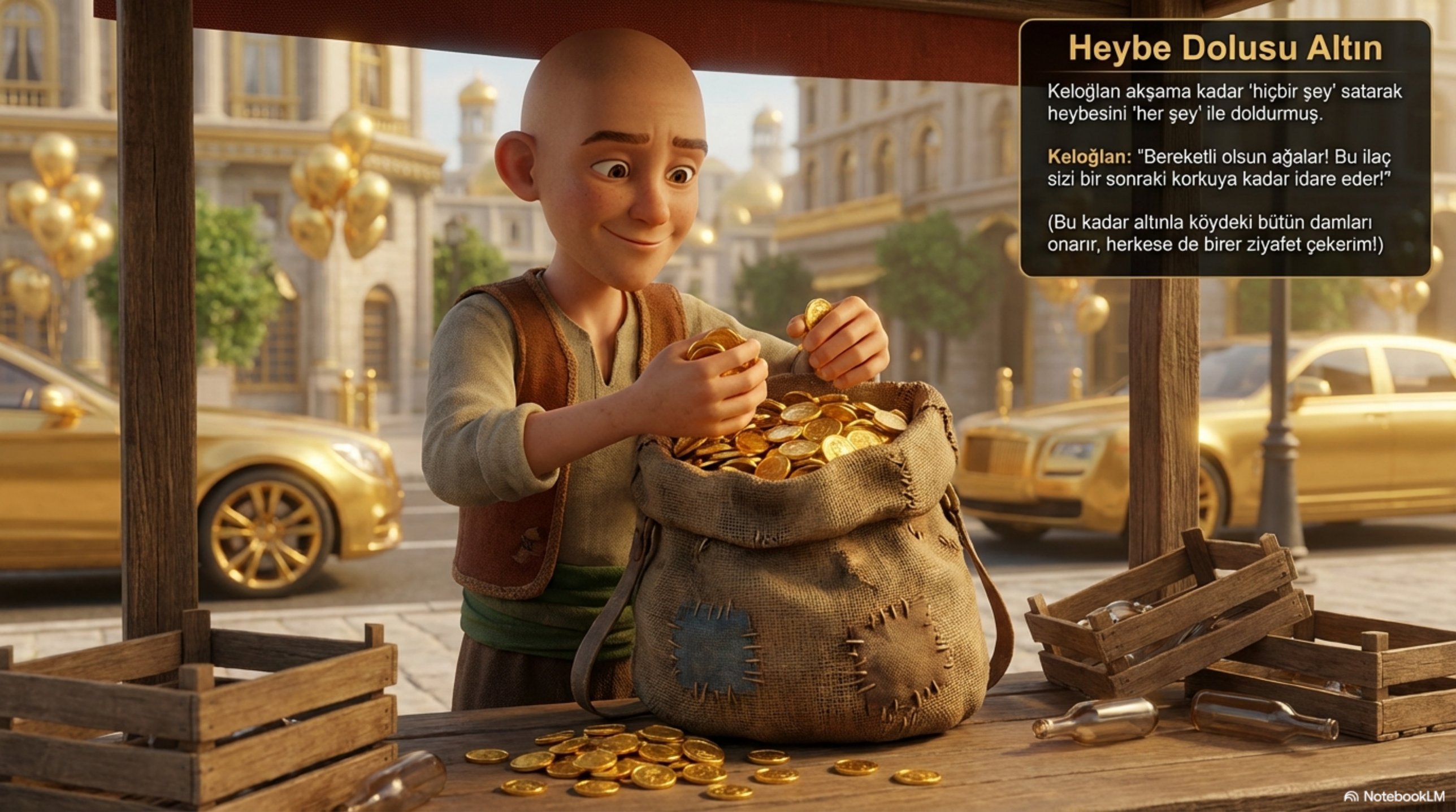
Heybe Dolusu Altın
Keloğlan akşama kadar 'hiçbir şey' satarak heybesini 'her şey' ile doldurmuş.
Keloğlan: "Bereketli olsun ağalar! Bu ilaç sizi bir sonraki korkuya kadar idare eder!"
(Bu kadar altınla köydeki bütün damları onarır, herkese de birer ziyafet çekerim!)

NotebookLM

Veda

Narrative: İşini bitiren Keloğlan, kapıdaki o asık suratlı nöbetçilere selamını çakıp, Sırça Köşkler'i geride bırakmış.

Keloğlan: "Hadi eyvallah! Kapıları sıkı kapatın da neşemiz içeri kaçıp sizi bozmasın!"

Internal: (Hadi bakalım Keloğlan, ait olduğun yere, gerçek dünyaya dönüş vakti.)

NotebookLM

Ana Kucağı
Narrative: 'Keloğlan köye döndüğünde hava kararmış ama heybesindeki ışıltı geceyi aydınlatmış. Anası onu kapıda karşılamış."
Dialogue: "Anası: "Ah benim kel oğlum, keleş oğlum! Bu ne hal? Yoksa yine birilerini mi kandırdın?""
Internal: "(Kandırdım denemez ana... Sadece korkularını satın aldım.)"

NotebookLM

Gerçek Zenginlik

Narrative: Keloğlan cevabı yapıştırmış. Kazandığı her şeyi köylüsüne dağıtmış, o gece kôyde bayram havası esmiş.

Dialogue: Keloğlan: "Onların korkusunu aldım, karşılığında bizim neşemizi geri getirdim ana! Vurun davula!"

Internal: (Para onlarda kalsaydı duvar yapacaklardı, bizde ise köprü oldu, aş oldu, neşe oldu.)

NotebookLM

İki Dünya

Ve o günden sonra, tepedeki kale gri duvarları içinde korkuyla yaşamaya devam ederken, aşağıdaki köy rengarenk masallarını anlatmaya devam etmiş.

Gökten üç elma düşmüş...

(Biri anlatana, biri dinleyene, biri de korkusunu yenip kapıdan dışarı çıkana...)

NotebookLM